

E. ZOLA:

RIM

Podelovalni ETBIN KRISTAN

(Nadaljevanje.)

Pierre je v takem knjigo Teofila Morina v krovčku; vrnil se je k oknu in tam je imel prečudno vizijo. V blagi in otočni noči, pod oblačnim, od njastega meseca rumeno pobaranim nebom so se bile dvignile viseče mgle, ki so deloma začrnil strehe s svojimi razgrajenimi, mrtvačkim rjuham podobnimi cunjam. Cela poslopja so bila izginila z obzorja. In zamišlil si je, da se je izpolnil čas, da je resnica pognala stolnico sv. Petra v zrak. V sto ali tisoč letih bo ležala pod temnim nobom razrušena, uničena. Onega razburljivega dne, ko je preživel uro v njej, je bil pač opazil, da se pod njim maje in pokraja; v obupu je od zgoraj opazil trdovratno se škrilata Cesarjev oklepajoči papeški Rim in takrat je bil videl, da se poruši ta hram katoličkega Boga, kakor se je pošuril Jupiterov hram na Kapitolu. To se je zdaj zgodilo; bazilika je posula tla s svojimi razvalinami in nič več ni ostalo od nje kakor kor s petimi stebri srednje ladje, ki so še podpirale kos obočja. Zlasti pa so še stali četveri stebri križa, ševedno samotni in ponosni, kakor nerazrušeni sredi razvalin. Gostejske mgle so se valile tja; še tisoč let mine, in nič več ne ostane. Zdaj so podrite tudi zadnje opore, kor, celo oni ogromni stebri. Veter je razpihal njih prah; treba bi bilo prekopati, da bi se našlo med koprivami in trnjem nekoliko koscev razbitih kipov, marmornih plošč z napisimi, o katerih zmislju se učenjaki ne bi mogli zediniti. Kakor nekdaj na Kapitolu, med zasutimi razvalinami Jupitrovega hrama, plezajo koze po samoti, po veliki, skromi z brenjanjem muh izpolnjeni tisiči le-tega poletnega dneva, in objedajo grmovje.

Zdaj šele se je čudil Pierre kako popoloma se je vse podrllo v njem. Vse je bilo pričakovanje: znano je zmagala in od starega sveta ni ostalo ničesar več. Čemu naj bi bil razkliknik, čemu pričakovani reformator? Ali se to ne pravi tkti nove sanje? Le večni boj znanosti z neznanim, njen raziskavanje, ki neprenehoma povečava in utišava hrepenjenje človeka po božanskem, se mu je zdaj zdelo kaj vredno, in ob njem bi počakal, če bo kdaj tako zmagovito, da zadovolji človeštvo z izpolnitvijo vseh njegovih potreb. Ob bankrotu svoje apostolske navdušenosti, vprito razvalin, ki so pokrivale vse njegovo bitje, njegovo mrtvo upanje, da bi se dalо staro katoličanstvo izrabiti za socialno in moralno odrešenje, ga je držal le še razum pokonci. Za hip se je bil zamajal. Da je bil zasanjal svojo knjigo, dā je preživel svojo drugo, strašno krizo, je prihajalo od tod, da je bilo njegovo čuvstvo še enkrat premagalo njegov razum. Ob pogledu na trpljenje nesrečnih, ob nepremagljivi želji, da bi jim pomagal, da bi preprečil bližajoče se mrvanje, se je zjokala v njem njegova mati; tako je njegova potreba po ljubezni do bližnjega storila, da je pozabil na pomiske svojega razuma. Zdaj je slišal glas svojega očeta, visoki razum, srditi razum — razum, ki se je mogel zatemniti za hip, pa je veličastno vrnil. Kakor izza Lurda, je protestiral proti poveličevanju smešnosti in proti propadanju zdrave človeške pameti. Bil je razum. Le on mu je pomagal, da je mogel krepko in pokonci korakati med razvalinami starega prepričanja, celo med teminami in skazami znanosti. Oj, razum! Le po njem bo trpel, le on ga bo zadovoljeval; prisegel je, da bo izpolnjeval le njegove, edine gospodarja zahteve, pa če bi moral ob tem pustiti svojo srečo!

Kaj zdaj začne? Bil bi brezuspešen napor, če bi bil hotel to uro zvedeti, kaj. Vse je visele. Pred sabo je imel brezmejni svet. Se so ga zagrajale razvaline preteklosti ali morde jih bo že jutri oproščen.

Tamkaj v žalostnem predmestju najde zopet dobrega abbe Roseja, ki mu je pravkar pisal, naj se vrne, prav kmalu vrne, da bo stregel svojim ubogim, jih ljubil in jih reševal, ker je ta v daljavi se blešeče Rim gluhan za glas usmiljenja: In vseokrog dobrega, milojubnega duhovnika najde tudi venomer naraščajočo množico nesrečnih — iz gnezda padle, od lakote blede, od mraza trepetajoče mladiče, ki jih je že enkrat pobiral — v grozni bedi živeče obitelji, katerih očjetje pijačujejo, katerih matere se prodajajo, katerih sinovi in hčere propadajo v grehu in zločinu — cele hiše, po katerih veje lakota — najzopernejšo nesnago, najsrmatnejšo skupnost — ni pohištva, nič perila — živilsko življenje, ki išče zadoščenja in olajšanja, kakor more, kakor nanaša instinkt in slučaj. Potem pride zopet zimski mrazi, nesreča nezaposlene, jetika, ki pobira slabotneže kakor vi-

har, medtem ko stiskajo krepki pesti, sanjarjo o mačevanju. Morda pride zopet kdaj zvezcer v hišo groze, kjer se je mati umorila s svojimi peterimi otroci. Najmlajše je držala v naročju, ob izsušenih prsih, ostali bi ležali tupatam po tleh, v smerti naposled srečni in siti. Ne, ne, ta črna, v samomor držeča beda sredi velikega, prebogatega, užitkov pijnega Pariza, ki raztresa za zabave milijone po cestah, ni več mogoča! Socialna zgradba je trhla v svojih temeljih, vse propada v blatu in krvi. Še nikdar ni tako globoko občutil, kakor brezkrstna in stepilna je dobrodelnost. In naenkrat se je zavedel, da se pričakovana beseda, beseda, ki naposled hrupa iz ust velikega, starodavnega mutca, uklenjenega in teptanega ljudstva, glasi "pravičnost". Da, da, pravičnost, nič več ne usmiljenje! Samo bedo je ovekovečilo usmiljenje; nemara jo pravičnost ozdravi. Po pravičnosti koprne ne-srečniki; samo velik čin pravičnosti more pomesti stari svet, da zgradi novega. Veliki mutec ne bo ne Vatikanov ne Kvirinalov, ne pačevec ne kraljev; v svojem dolgem, zdaj tajnem, zdaj javnem boju, ki je trajal vse čase, je le tako zamolklo žugal in se postavljal med pontifiksa in cesarja, ki sta ga hotela imeti vsak sam zase, da bi se mogel osvestiti in tisti dan, ko zakriči "pravičnost"! Povedati, da noči biti nikogar last. Ima li naposled ta dan resnice in pravice že jutri napočiti? V svojem srčnem strahu, razdeljenem med potrebo po božanstvu, ki muči človeka, in med nadvlado razuma, ki mu pomaga vztrajati v življenju, je bil Pierre le o eni reči prepričan: Držati hoči svojo prisego, kot duhovnik brez vere straži vero drugih, pa čisto in poštemo izpolnjevati svoj poklic, poln ponosne žalosti, da se ni mole odreči svoji inteligenci, kakor se je odrekel svoji ljubezenski čutnosti in svojim sanjam, da postane odrečenik narodov. In kakor izza Lurda hoče vnovič čakati.

Njegovo razmišljajanje ob tem oknu, vprito tega ob tem preplavljenega Rima, čigar zgradbe je megla pogolnila, da jih ni bilo videti, se je tako poglobilo, da ni niti slišal glasu, ki ga je klical. Tako dolgo ni slišal ničesar, da se je roka deteknila njegove rame.

"Gospod abbe, gospod abbe!"

"Pol desetih je že," je dejala Viktorina, ko se je naposled obrnil. "Izvošček je dol, Giacomo je že odnesel prtljago dol. Cas je, gospod abbe!"

Ko je opazila, da je uplašen in mu trespalnice še trepečejo, se je nasmehnila.

"Poslovili ste se od Rima. Nebo je videti prav grdo."

"Da, prav grdo," je preprosto odgovoril.

Sla sta dol. Pierre ji je dal sto frankov, da si jih razdeli med slugami. Prosila je, naj ne zameri, če je vzel svetlico in gre pred njim čes v palaci je močoj takša tema, da človek ne vidi za korak pred sabo.

Oj, to slovo, ta zadnja pot po temi in prazni palači! Pier je kar pretreslo. Še z zadnjim pogledom se je ozrl po svoji sobi, tako slovo ga je vsakrat napolnjevalo z bolestjo in odtrgalo kos njegove duše, tudi če je zapuščal sobo, v kateri je trpel. Pred sobo don Vilijija, iz katere je puhtela sama groze polna tišina, si je zamišljal, kako stiska glavo v blazino, kako zadržuje sapo iz strahu, da bi še delih lahkogovoril in zvabil mačevanje naden.

(Dalje prihodnjič.)

AGITATORJI NA DELU

Izkaz naročnin, ki so jih postali agitatorji "Proletarca".

Vse naročnine, ki jih pošiljajo sestopniki in drugi agitatorji Proletarca, so šteete na bazi polletnih naročnin. Namreč agitator, ki pošilje eno celoletno, je zabeležen v tem seznamu z dvema polletnima.

IV. IZKAZ.

Ch. Pogorelec, na agitaciji po zapadu	140
Anton Zornik, Hermine, Pa.	25
Anton Jankovich, Cleveland, O.	15½
John Rak, Chicago, Ill.	12
Anton Sular, Arma, Kans.	7
John Langerholc, Johnstown, Pa.	6
Joseph Lever, Newburgh, O.	6
Frank Stih, Sheboygan, Wis.	5
John Zornik, Detroit, Mich.	4½
Jacob Rožič, Milwaukee, Wis.	5
Frank Skufca, Indianapolis, Ind.	4
John Krebelj, Cleveland, O.	4
Donald J. Lotrich, Chicago, Ill.	4
John Tancek, Girard, O.	4
Joseph Snoy, Bridgeport, O.	2½
Anton Zidanšek, Sharon, Pa.	2½
Leonard Alpner, Milwaukee, Wis.	2
Frank Podboy, Parkhill, Pa.	2
Frances Zakovšek, No. Chicago, Ill.	2
Rudolph Fradel, Yukon, Pa.	2
Bartol Yerant, Aliquippa, Pa.	2
Anton Per, Springfield, Ill.	2
Joseph Oblak, Chicago, Ill.	1
Frank Vrček, Bedford, O.	1

Skupaj v tem izkazu (4 tedne) 261. Prejšnji izkaz (4 tedne) 267 polletnih naročnin.

Neumna kampanja proti "rdečkarstvu"

Ena izmed najbolj neumnih kampanj je, kadar takozvani uniski ljudje napadajo "komunistično nevarnost" na enak način in s sličnimi sredstvi, kakor kak Hearst ali McFadden. En tak prizor predstavlja gornja slika iz Brownsville, Pa., kjer so pred par tedni — kakor se glas poročilo, pre-mogarji proslavljali spomin svojega velikega pokojnega vodja Mitchellia in njegovega boja za osemnajst v rovih. Namesto, da bi gojili uniski zavest, so manifestacijo spremnili v sredstvo, ki ga pojasi gornji napis. Tudi takozvani "komunisti" imajo za tako stanje vse sled svojih provokativnih dejanj in lažnjivih kampanj svoje zasluge.

(Nadaljevanje.)

Sodruž Bartol Yerant mi je na Ambridge pravil o slučaju, ko je pridobil nekega Dalmatincea na naročnika na Proletarca. Kompanijski vohun je to izvedel in ga ovadil. Dalmatinec je dobil notico od delovodje, da naj pusti ali list ali pa delo. Rever je oženjen in ni mogel risikirati službe. Sedaj dobiva Proletarca njegov brat v južnem Illinoisu.

Ko sva bila tu gotova, sva odšla na glavni stan stranke, kjer sem se spoznal z več sodruži. Bilo je že pozno popoldan, ko sva se vrnila v Moon Run. Tom Jerala je naju zapeljal v Library. Tom je povsed poznan, ne samo po svoji družabnosti, ampak tudi somišljenikov. Nedavno si je postavil v vrhu klanca lepo hišico, od koder je zelo lep razgled po dolini. Ima tako prijazno družino — mlađeno, tri hčerke in sina.

V Library so nas prijazno sprejeli. Shoda, ki se je vršila na glavni stan stranke, je bila na shodu sprejet resoluacija in poslana v legislaturi. Zanimivo je bilo, ko je demokratični državni senator Harrison udarjal po ohisjek demokratskem gubernatorju Daveyju in ga navzočim predstavil za reakcionarja kakršen je. Ko je bil Davey v zveznem kongresu, je predložil v sprejem zakon, ki je delavskim organizacijam in tujerodecem sovražnejši kot katolički drugi, kar je bilo predložen ameriškim zakonodajam. Je dejal Harrison. Delavščki državni senator je konstatiral, da Davey tudi sedaj ni naklonjen ideji, da se bi omjenil zakon, ki je bil sprejet v času vojne historije, razveljavilo. Nekateri govorniki so omenjali tudi splošno znanega demokratskega politika Newton D. Bakerja, ki je pred leti branil ta antisindikalistični zakon in nasprotoval onim, ki so urgirali, da se naj ga razveljavlja.

Na Library in na Coverdale imamo veliko somišljenikov. Prepričan sem, da bodo klubu JSZ lahko spet obnovljeni. Dalmatinec je imao somišljenike kot so Stremilan, Srečko, Ocepek itd., ne bojim se, da bi bilo to nemogoče. Shod je bil zelo miren in pavzoi so pazno poslušali vseko besedo. Po končanih govorih je bilo nekaj vprašanj. Parbesed je spregovoril tudi neki Hrvat — njegovega imena nisem zabeležil — o "zdrženih frontih".

Po shodu smo se lepo zavali spodaj, nakar sem jo blizu polnoči odrinil proti Yukonu. Bilo je zgodaj v jutro, ko sva Tonetom Kaferlom še vedno gospodarila v starih časih. Drugi dan, ali bolje, še isti dan, mi je razkazal naselbino. Obiskala sva celo obiskovala skupaj. Pred temi leti sem bil pri njemu tri dni in sta mi z ženo lepo postregla. Tam sva dobila tudi njegovega brata Viktorja, kateri je star sodrug.

Od tam me je peljal Zornik k družini Jack Mahoni, kjer so nato prenočili in zelo lepo postregli. Odšla bi bila k Jack Ambrožiču, ali on živi daleč v dolini. Shod, kateremu je predsedoval tajnik konference s. J. Ambrožičem, je zelo zadovoljivo izpadel. Udeležencev je bilo okrog devetdeset, kar je za malo naselbino kot je Moon Run veliko, še posebno, ker je ravno prejšnjo noč umrl neki član društva SNPJ, pa so se mnogi tu zamudili.

Na treh shodih sem imel to nesrečo smrti. Prvič v Moon Runu, v Library ter Bridgeville.

Tudi ne tem shodu je bilo veliko žensk in mladine.

Cloven takoj uvidi, da je ta naselbina zelo napredna. Sploh ima Moon Run burno zgodovino.

Borbe, strajki, izprtja. Ko sem bil tam pred tremi leti, so mi veliko pripovedovali o tem.

Premogarski magnati so proti stavkarjem divje nastopali. Ne

samo, da so te vrgli iz kompanijskih hiš, ampak niti živilne

zavodne skupnosti — nekaj je že

z

Charles Pogorelec:

Z AGITACIJE PO ZAPADU

(Nadaljetanje.)

Iz Rentona sem jo mahnil na Ravensdale do Frank Deyaka, s katerim sem se sestal prej na Rentonu. Obiskala sva par družin, nakar sva se odpeljala proti Black Diamondu, ki je bila nekoc precej slovenska naselbina. Obiskala sva Frank Steblaj ter njegovega tasta John Zavolovščka, ki se je naročil tudi na list, Frank pa na Majski Glas. Ker je bilo treba nekoga za spremjevalca po naselbini, sva poiskala našega somišljenika P. Križmana, ki nas je vodil okrog rojakov. Uspeha, razen dveh naročnin ter razpečanja nekaj izvodov kodeljarja, tu ni bilo. Kot v mnogih krajih, je bilo tu li tu polno izgovorov. Ljudje sicer sogajajo z izvajanjem agitatorja, niso pa pripravljeni sodelovati ter pomagati pri delu za uresničenje idej, katere jim tak agitator razlagajo. Saj bo menda prislo vse to samo od sebe, in, no ja, kadar bo miza pogrnjena in napolnjena, bomo že prisedli zraven ter uživali sadove dela in tujih drugih... To je vtič, ki ga dobi človek pri opazovanju teh ljudi. So res slabe razmere, še slabš pa je zanimanje, kajti v mnogih krajih opazite, da imajo ljudje za marsikaj — ne pa za stvari, s katerimi si bi izbistili svoj razum ter spoznali, kje je njih mesto v sedanji družbi.

Po končanem delu sva kremlj zopet nazaj proti Ravensdaluu, kjer sva obiskala še par rojakov; tudi tu brez uspeha.

Naslednji dan sva se odpeljala proti Krajinu in Enumclawu, kjer sva se ustavila pri Ciril Ermencu. Ni ga bilo doma, in ker smo imeli časa dovolj, smo se odpeljali proti nekaj milj oddaljeni žagi, kjer dela, in se tako kar tam osebno seznanili; srečanje je bilo prisreno, dasi se hisia poznala, razen skozi pisma Prosvetne matice, katere član je društvo št. 29 SSPZ. Njega tajnik je Ermenc. Ko je prišel z dela, smo takoj napravili načrt za obiske pri katerih sta mi ves čas pomagala on in njegov sin Eddy, ki me je vabil okrog. Obiskali smo precej rojakov in uspeh je bil povoden. Radi slabega vremena ni bila agitacija nič kaj prijetna, kajti bilo je skoraj neprestano mrzlo in deževno vreme. Snega v teh krajih, razen v bližnjem pogorju, ne poznajo. V Krajinu

se naši ljudje pečajo po večini z živinorejo in mlekarstvom, drugi pa so zaposleni v bližnji žagi, kjer je okrog 600 delavcev; plača je bolj pičla. Naj se omenim, da imajo rojaki tam krasno plesno dvorano, ki bi po velikosti ih opremili delala čast vsaki večji naselbini. Gradbena dela so izvršili večinoma sami, plača za svoja dela pa bodo dobili — kadar se poravnajo glavne obveznosti. Pri vsem tem podvetjujujevljeno je vladal med njimi pravi zadružni duh in solidarnost. Posledica te vzajemnosti je poslopje, na katerega so lahko ponosni.

Ker je bilo časa dovolj, sva se z Eddyjem odpeljala v kuhinj 14 milj oddaljeni Puyallup. Obiskala sva Georga Parento, ki ima tu krojaško obrt. Brez obotavljanja se je naročil na list in na Majski Glas. Sploh je George oseba s kaščno se človek snide z veseljem. Obiskala sva še Matt Kezelleta, ki je sicer Hrvat po rodnu, toda se je vse eno rad naročil na list in Majski Glas. Le žal, da ni bilo več časa za razgovor, kajti nismo se jemudilo, že na delo, meni pa nazaj proti Enumclawu, kjer je bilo treba obiskati še nekaj rojakov in na to odrediti nazaj proti Seattlu. Okolica okrog tega mesta mora biti v poletnem času v resnicu prav raj. Zraven so pa visoke gore, kamor hodijo na oddih v vročih poletnih mesecih.

Pri Ermencih mi niso samo pomagali pri agitaciji, pač pa so mi tudi postregli z vsem, kot da sem eden izmed njih. Iskre na hvala. Človek je vesel takih ljudi, ker poleg prijaznosti so vedno pripravljeni nuditi i sodelovanje pri agitaciji. Le žal, da je ves moj čas tako kratko odmerjen, da moramo delo, za katerega bi bilo treba v svetu boljšega uspeha precej časa, opraviti kar na brzo roko nekako mimo gred. Včasih so rekli, da naglica ni nikjer dobra, in to je posebno res pri delavški agitaciji.

V Seattlu sem se udeležil seje društva št. 611 SNPJ, kjer sem imel priliko spregovoriti par besed. Kot v mnogih drugih krajih, je bilo pri razpravah o resoluciji glede predloga o brezposelnem zavarovanju tuji tu opaziti pomanjkanje znanja o delavskih problemih in delavskih organizacijah. Ljudi, ki take probleme najma-

Avtor, ki je zbral aktorje in prikrite v gornjo sliko, pravi, da nihče v Evropi ne želi vojne, razen profesionalnih militaristov in pa tisti državni, ki sanjajo, da jih vojna prinese slave. Ljudstvo v člonsinem se je predvsem spominja grozot prošle vojne in je proti obnovitvi klanja. Nemec rad čita, kako je Hitler pokazal zavezniškim državnikom jezik in se "požigal" na verodostojnem pogodbom, ni pa navdušen v vojno, razen tiste mladine, ki misli, da je vojna junačstvo brez vsakega truda. Franco je svoje vino in svoje veselje, zato

vredi zelo zameri, ker toliko rogovili in vpije v vojni nevarnosti. Italijan želi, da bi se Mussolini nikoli ne prenagli v svojem besediščju. Avstrijski Nemec gleda svoje hribe, je hud na ves svet, ampak za vojno se ne navdušuje. Krviški misli goje le ministri in njihovi opredaji. Anglež je se posebno nasproten, da bi ga njegova vlada spet zapleti s kom v vojno. In Poljak se zadovoljuje s pomembkom o vojni pri svojem vaščem vodnjaku. Da, prizor je Rusije je na sliki! Predstavlja voljo za gospodarski dvig dežele, ne pa za klanje.

ČRNI OBLAKI NAD EVROPO

RAZNTEROSTI

Piše SAVA BOJANOVICH

Nad Evropo se zbirajo črni oblaki. Malo kresila, pa svigne strela iz njih in zapali ves kontinent. Dasi se vedno trpimo na posledicah prejšnje vojne, se dežele v zso naglico pripravljajo na novo, ki bo strahovitejša od zadnje.

Z zmago fašizma v Nemčiji je kontrarevolucija zavrgla stare mirovne pogodbe, ki so več ali manj varovalé mir, in poglavje Evropu v napetost pričakanja, kdaj eksplodira. Hitler je versalisski pakt zavrgel in si vzel nalogo napraviti iz Nemčije dominantno državo nad Evropo in v Severnem morju (Baltiku, itd.).

Musolini je oborožil Italijo do zob. Pravi, da radi nemške nevarnosti. Oborožuje tudi Africane v svojih kolonijah, da branijo italijansko domovino... Avstrijski kancler Schussnigg je potipal velesile, ako mu dovolijo povečati avstrijsko armado na 200,000 mož, češ, da jo rabi za obrambo pred pretečo nevarnostjo. Francoski parlament je odobril povečanje izdatkov za ojačanje francoskega militarizma. Francoske čete se zbirajo v utrdbah ob nemški meji, pričakujajo, da se vojna lahko vsak hip dogodi.

Balkan je razburkan. Jugoslavija, Grška, Turčija in Rumunija sklepajo obrambne pakete in z njimi tudi Češka, vse zaradi "preteče nevarnosti".

Družnice na Baltiku so v strahu pred Nemčijo, ker je pokazala, da hoče zase pristanišče Memel, ki je bil pred vojno nemško, zdaj pa je litovska posest pod nadzorstvom litvanov.

Tudi sovjetska Rusija se pripravlja in kuje zveze. Ampak pozabila je skleniti pakt z delavskim razredom vsega sveta, ki pripada socialistični-delavski internacionali. Te delavskie stranke so prijatelje Rusije in jo bi branile v slučaju napada. Zato socialisti bočemo, da bratomorni boj med delavstvom prenehajo, ker slabci in ubija moč delavskega razreda in zametuje Marksovo geslo: "Delavci vseh dežel, združite se!"

Delavstvo je vsed razkolov in bratomorne borbe šibko, dokler diplomati romajo iz Londona, Berlina, Pariza, Moskve, Rima itd. drug k drugemu in sklepajo pakete, ki so večinoma le "krpa papirja".

Tudi Zed. države nočajo z ostati v oboroževanju in v tro-

ljeni ostati na delu. Reklamirajo mu, da dobi v tem slučaju stan v tvarni, kjer jim bo poskrbljeno za hrano, pijačo, zabavo in udobne postele. Strah profitarjev pred unijo je velik. Poznej so ta spor vladni posredovalci nekako pomečkali, oziroma ga odložili v odločitev, kar bo delavcem prejkone v škodo.

V novi eksekutivi ohijske soc. stranke je tudi J. H. House iz naše okolice.

Massillon je čedno industrijsko mesto. Glavna industrija so železne tovarne. Pravili so mi, da živi tu tudi precej Slovencev, ki pa so brezbrizni na pravetvem in političnem polju. Dobro bi bilo, da jih ob prilik obliče kak agitator za Proletarca in druge naše liste.

V soboto večer sem obiskal v Akronu Louis Valenta v družbi z njegovim rojakom. Nekaj časa smo se zamudili v društvenem domu, nato pa se spet vrili v Massillon.

V Akronu sem izvedel, da je njihov klub v zastoju. To je zelo žalostno. Kenmore je bila nekaj časa to stran države najdelavnejša naselbina. Ako se v njo spet naseli volja za skupnost, si zopet lahko pridobi svoje prejšnje častno mesto v naši javnosti. Somišljeniki, počimit se! Saj bo to za vaše kraljosti!

Ko sem se vrnil v Bridgeport, je bila prva novica, da je dne 7. aprila umrl John Smrekar na posledicah paralize. Zajupačen ženo, dva sina in štiri hčere. Star je bil 57 let, eden prvih članov druš. št. 13 SNPJ in društva št. 23 KSKJ. Doma je bil iz Zatične na Dolenjskem. V Ameriki je bil 33 let.

Po 1. aprili je tukajšnji rovorbratovao samo 1 dan prva dva tedna. Je klarlo, da se delave nekaj boljše, ali tudi le začasno.

Igralsko osobje kluba št. 11 se pridno vadi v angleški igri "Hans von Smash" in v slovenski "Luka in Jaka". Med dejavniki bo predvajana žaljiv prizor "Listen Louis". Spored bo zavaden in občinstvo bo imelo priliko, da se od srca nasmeje. Prireditev se vrši v soboto 11. maja. Vstopnina je 25c za osebo. Ker bo to zadnja dramatska prireditev kluba v tej sezoni, je občinstvo v tej in sošednih naselbinah vabljeno, da jo poseti v obilnem številu.

Joseph Snay.

Triumfalna jubilejna številka

(Nadaljevanje s 1. strani.) Pis o Slovencih v Kanadi, ki bo namesto v Majskem Glasu priobčen v prihodnjem letniku Ameriškega družinskega kolegija.

V Majskem Glasu je bilo vloženo veliko truda in požrtvovanosti, tako od tistih, ki so ga pisali in uredili, kakor od onih, ki so mu dobili naročnike in oglasov. Vsem tem, in pa oglaševalcem ter tistim, ki so gmotno pomagali h kritju stroškov, gre zasluga, da je blito mogoče izdati k jubileju Proletarjeve 30-letnice tako razkošno revijo.

PRISTOPAJTE K SLOVENSKI NARODNI PODPORNI JEDNOTI "PROSVETA" <i>Stane za celo leto \$6.00, pol leta \$3.00</i> <i>Ustanavljajte nova društva. Deset članov (ic) je treba za novo društvo. Naslov za list: za tajništvo je:</i> 2657 S. Lawndale Ave. CHICAGO, ILL.

Dr. John J. Zavertrik PHYSICIAN AND SURGEON

OFFICE HOURS:
At 3724 W. 26th Street
1:30—3:30; 6:30—8:30 Daily

Tel. Crawford 2212
At 1858 W. Cermak Rd.
4:30—6:00 p.m. Daily

Tel. Canal 9895
Wednesday and Sunday by appointment only

Residence Tel.: Crawford 8440
If no answer — Call
Austin 5700

**ZA LICNE TISKOVINE
VSEH VRST PO ZMERNIH CENAH
SE VEDNO OBRTITE NA UNIJSKO TISKARNO**

Adria Printing Co. 1838 N. HALSTED STREET, CHICAGO, ILL.

Tel. Lincoln 4700

PROLETAREC SE TISKA PRI NAS.

Pomladna razprodaja!

Eureka - Federal - Premier
VAKUUM CISTILCI

samo \$1 naplačila

LAHKA ODPLAČILA

IZBERITE si sami; vsi so poznani v celi deželi. Velenje in male velikosti. Direktno vsesavanje in od motora gnani s kratečami. Vse različne cene. Kar potrebujete, dobite za ceno, ki jo lahko zmorete.

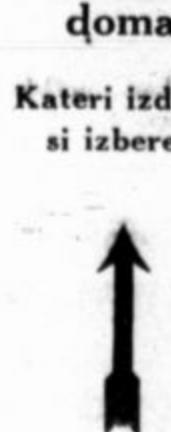
Oglejte si jih razstavljeni v svoji bližini EDISON PRODAJALNI. Izberite si tistega, ki vam najbolj ugaša. Lahko delo z njimi; poberejo vso nesnago, lase in nit. Poskusite!

To je priča kvadrat na our advertisement, and market on our merchandise, substantially 2% is to be added on account of additional tax expense. Ask about the easy payment plan. A small down payment, balance monthly on your Electric Service bill. To cover interest and other costs; a somewhat higher premium charged for appliances sold on deferred payment.

**COMMONWEALTH EDISON
Electric Shops**

*Downtown—72 W. Adams St.—132 S. Dearborn St.
Telephone RANDolph 1200, Local 66
4562 Broadway 2515 Milwaukee Ave. 8952 W. 63rd St.
4834 Irving Park Blvd. 4231 W. Madison St.
4834 So. Ashland Ave. 11116 S. Michigan Ave.
3460 So. State St. 2950 E. 92nd St.*

FEDERAL COUPONS GIVEN

Brezplačna preizkušnja doma
Kateri izdelek si izberete

Telefon
RANDOLPH 1200
Local 66

↑

SOCIALISTI PREDLAGAJO SKUPNO STRANKO VSEH BELAVSKIH STRUJ

(Nadaljevanje s 1. strani.)

Dokler bodo komunisti in socialisti vsaki zase stranka, je tekma med njimi kljub sporazumu za akejsko skupnost nelzgibna. Komunisti so za nadaljevanje skupnosti s socialisti, ker hočejo biti močni v prilog sovjetske Unije. Ta želi zaveznosti s Francijo in njeno oporo v društvu narodov. Toda taka politika je izpostavljena oportunitizmu, in vsled nje socialisti v Franciji lahko izgube veliko več kot pribode, dočim je vsak uspeh sovjetske diplomacije v Franciji, etudi dosežen z moralno podporo socialistov, ob enem v prid francoske komunistične stranke.

Vzdic vsemu se je francoska socialistična stranka izrekla na svoji konferenci meseca marca za nadaljevanje akejske skupnosti, ob enem pa sprejela resolutejo, v kateri izjavlja, da je samo akejska skupnost nezdostna in neučinkovita, pa predlagata združenje vseh delavskih političnih strank in struj v Franciji, vključivši trockijevcev, v eno stranko. Delavski razred naj se politično razredno organizira, pravi rezolucija, kajti le s svojo ceto bo v stanju nadomestiti sedanji sistem s socialističnim.

Zdaj je odvisno od komunistov. Ako so za združenje, potem, da mora tudi kominterna nehati s svojo sovražnostjo do socialistične internacionale in že bolj popustiti od svojih tez v taktiki, katero je uvedel Zinovjev in drugi zdaj obsenčeni pravki kominterne. Nekateri opazovalci menijo, da se v to pripravlja posebno še zato, ker že več let odslaga s sklicanjem konгрresa Komunističnih strank. Sovjetska Unija se skuša sprijezničiti z raznimi vladami, pa jí bi bilo nerodno, ako bi zastopniki kominterne na kongresu v Moskvi istočasno kovali naklepe za revolucijo, katere pa ne bi mogli izvršiti, razen v resolucijah na kongresu.

Mnogi socialisti v Evropi gleda na enotno fronto v Franciji zelo skeptično, češ, da so komunisti pristali vanjo iz golega oportunitizma, in da jo bodo zavrgli ko hitro bi se odnajdi med Francijo in sovjeti postrili toliko, da se bi njuna pota ločila. Tdaj se bi komunisti prekone vrnili k svoji stari taktiki, socialisti pa jim ne bi hoteli slediti.

Pokus z enotnostjo v Franciji je klub vsem tem diferenčam ne samo zanimiv, ampak je bil doslej v obliki tuži uspešen. Ako hoče kominterna sprejeti predlog francoskih socialistov, bo Francija prva, ki dobi združeno delavsko politično gibanje in to bi bil enem tudi uvod za sporazum in nato za zedinjenje obeh internacional. Odvisno je od kominterne, kaj storiti s predlogom francoske socialistične stranke. Zapreke so sicer velike, toda z dobro voljo na obeh straneh bi jih bilo lahko premagati.

Važna seja kluba št. 1

Chicago, III. — V petek 26. aprila se bo vršila v dvorani SNPJ redna seja kluba št. 1. Na dnevnem redu so važna poročila, med drugim tudi ono posebnega odbora, ki bo poročal z ozirom na pritožbo sodruga Petra Bernika. Na prošli seji je namreč resigniral od tajanstva in navedel za vzrok, da zato, ker ga nekateri napadajo, namesto da bi sodelovali.

Kdor še ni obračunal vstopni, ki jih je prejel v razprodajo za klubove prireditve v končani sezoni, naj to gotovo storiti na tej seji. — **P. O.**

Gowanda, N. Y.

Naše lokalne volitve so za nami. Delavci so poverili mandate še v naprej republikancem. Kompanijski bossi so izvoljeni za mestne može. Se par takih volitev, pa postane tudi Gowanda "Village of Koehler".

Drugi strani pa je to delavstvo vendar uverjeno, da današnji sistem nima smisla, pa je bilo poslanih od tu 15 rezolucij v Washington za sprejetje Lundeonevega načrta za zavarovanje brezposelnih.

V Majski Glas smo nabrali tu nekaj oglasov in ga naročili 29 izvodov.

Zbornica države New York je na velikanski pritisk delavstva sprejela zakon za brezposelnostno zavarovanje. K temu uspehu so veliko pomagali tudi socialisti, posebno še sodrug Louis Waldman, ki je pred od-

take film, iz katerih se kaj na-

ude, kot pa silepine filme magatov.

Klub št. 12 JSZ priredi v soboto 4. maja domačo zabavo, na kateri se bomo, etudi malo pozno, spomnili in proslavili naš mednarodni delavski praznik. Da bi mogli prirediti kaj bolj imponantnega, je nas premo, pa tudi finančne okoliščine nam ne dopuščajo. Ako se bi delavci boljše zavedali svojega zgodovinskega poslanstva, bi bila stvar seveda drugačna, tako pa je vse ležeče le na pesčici.

Dne 14. aprila smo imeli nepričakovani obisk. Pred našim S. D. domom se je namreč ustavil znani slovenski umetnik H. G. Perušek iz Clevelandu. Ker se mu je mudilo v Bufalo, je nas kmalu zapustil. Upamo, da se je oglasti.

Prej sem omenil, da je načrt za brezposelnostno zavarovanje v tej državi sprejet. V ta sklad bodo plačevali le tovarnarji. Takoj pa sprejemu se je začelo opažati, da so začeli delavce pri delu še bolj prigajati. Nikakor ne trpe, da bi od svojih dobitčkov kaj popustili. Zraven se pa dobe delavci — med njimi i naši rojaki — ki služijo bosom za špione. Sramota prve vrste.

John Matekovich.

V starosti 70 let

Sharon, Pa. — Zaeno s tem dopisom pošiljam \$8.75 za naročene kopije Majskega Glasa. Zbral bi morda več, ampak ker me mojih 70 krijeve že precej nadleguje, nisem več tako prazen, da bi mogel izvrniti toliko obiskov v čimkrajšem času kakor bi rad.

Lahko bi kdo rekel, da nisem bil priden, ker nisem v vseh svojih 69 letih toliko prihranil, da bi danes lahko živel v miru in počival. Delal sem trdo, včinoma najtežja dela, v mladosti tudi zelo varčeval, ampak Rockefellerjeve sreče le nisem imel.

Socialističnih idej sem se navel že pred 50 leti. Ampak kaj pomaga, ko pa je ljudstvo tako nevedno in brezbrizno. Dospeli smo že na precej visoko stopnjo, pa so se pričele pojavljati nove stranke in struje in spet je vse iz tira. Mene so s takimi novimi strankami begali že l. 1913, češ, da vse bolj radikalna in le oma bo zmagača. Tudi pozneje so me skušali zaobrniti. Toda svojih socialističnih načel ne bom spremenil.

Zastrand nih sem bil l. 1897 poslan po odgonu iz Gornjega

Stajerskega, pa me niso preplašili. Komunistov ne mrzim,

nisem pa pristaš njihove usiljivosti, odvračanja in napadanja.

Zame so socialistične ideje, kakor jih propagira amer.

so stranka. Ako se jih bi vsi

delavci, ali vsaj polovica delavcev, tako oprijela kakor se jih držim jaz, bi bil militarizem že davno odpravljen in o

krizi ne bi bilo sledu.

Socialistično gibanje nikogar ne sovraži, tudi dušnih pa-

stirjev ne, ako se ne bi vtikal

v boj proti socializmu. Ako se

v tem boju kdo izmed njih ope-

če, si je sam kriv. Čemu raje ne

ostane zgolj pri svojem poklicu,

pa se mu ne bi bilo treba

pritoževati. Dokler pa bodo

služili namenom izkorisčeval-

cev, morajo naleteti na odpor,

kajti socializem je za odpravo

vsakega izkorisčanja.

Anton Zidanšek.

Važno za člane kluba št. 1 JSZ

Chicago, III. — Prihodnja seja kluba št. 1 JSZ je izredno važna zaradi poročila posebnega odbora, ki je bil izvoljen na zadnji seji, in nadzornega odbora; nadalje vsled volitev zastopnikov na konferenčno zborovanje v Waukeganu 19. maja, volitve delegatov na konvencijo socialistične stranke države Illinois in volitve fajnika. Vsled tega je dolžnost, da se udeležijo te seje vsi člani kluba. Prične se ob pol osmimi uri. Po izčerpanem sporednu bo nadaljevanje razprave, ki je pričela na zadnji seji o tendenčah in odnosih v socialistični stranki.

Sodruži, sodružice, udeležite se te seje! **Peter Bernik.**

Studentovske demonstracije proti vojni

Prej sem omenil, da je načrt za brezposelnostno zavarovanje v tej državi sprejet. V ta sklad bodo plačevali le tovarnarji. Takoj pa sprejemu se je začelo opažati, da so začeli delavce pri delu še bolj prigajati. Nikakor ne trpe, da bi od svojih dobitčkov kaj popustili. Zraven se pa dobe delavci — med njimi i naši rojaki — ki služijo bosom za špione. Sramota prve vrste.

John Matekovich.

O "SAVINEM" KONCERTU

Chicago, III. — V nedeljo 14. aprila je nam zbor "Sava" (odsek kluba št. 1 JSZ) nudil spet pešter koncertni spored. Zapel je "Bratje le k soncu, svobodi", "Marseljezo", "Prisega rdeči zastavi", "Kadar zora čez gore", "Venček narodnih pesmi" in pa dr. A. Schwabovo kompozicijo "Vlak".

Pel je harmonično, po čemer se "Sava" že dolgo odlikuje. Še malo več "pepa" pri nekaterih pesmih, pa bi bil učinek toliko boljši.

V solospetu je tokrat na "Savinem" odru prvič nastopil njegov tenor Anton Mazeti. Zapel je arijo "Caro Mio Ben" (Giovani) in "Dreaming Alone in the Twilight" (H. More).

Sestri Frances in Christine Prelesnik sta zapeli v duetu "Na tujih tleh" in "Dve utvi" (dr. Jenko), nato pa dodale po burnem aplavzu še eno angleško pesem. Njuna melodična glasova in ljubki nastop se je takoj prikupil avdijenci.

Anna Miško in Anton Medved sta zapela "Ljubav le enkrat oživi" in "Čez tri gore", nato pa eno kitico na zahtevo še ponovila. Pela sta zelo dobro, kajti oba posedujeta fine glasove. Mrs. Miško se poleg tega odlikuje s sigurnostjo v nastopu in tudi Anton Medved je v tem oziru zelo napredoval.

Spevoigra "Kmeta ali gospoda?" je malo šale in malo petja. Pohod zборa preko odra na pričetki igre in harmonizacije pa je dolgo odpravljen in o

krizi ne bi bilo sledu.

Socialistično gibanje nikogar ne sovraži, tudi dušnih pa-

stirjev ne, ako se ne bi vtikal

v boj proti socializmu. Ako se

v tem boju kdo izmed njih ope-

če, si je sam kriv. Čemu raje ne

ostane zgolj pri svojem poklicu,

pa se mu ne bi bilo treba

pritoževati. Dokler pa bodo

služili namenom izkorisčeval-

cev, morajo naleteti na odpor,

kajti socializem je za odpravo

vsakega izkorisčanja.

Anton Zidanšek.

Proslava 1. maja

Waukegan-No. Chicago. — Klub št. 45 JSZ in angleško poslušajoči klub priredita v sredo 1. maja zvečer v spodnji veliki dvorani SND prvomajsko slavnost.

Predvajan bo primeren program in potem bo prosta zavarovanja.

Glavni govorik bo William Quicke, prvi pomožni pravnik mesta Milwaukee. Na rojake apeliramo, da se te prireditve ne samo udeleže, ampak da privedejo s sabo tudi sosedne in druge prijatelje ter svoje obraščene.

Casi so resni in postajajo resnejši. Bodimo pozorni na dogodek, ki se vrste pred nami in ravnavmo se tako, da bo v korenist delavskemu razredu, ako hočemo dobro svojim otrokom in sebi. Vstopnina na to prireditve je samo 10c. Samo do prijekemo stroške, če pa bo kaj preostanka, se porabi edino le v prid delavstvu.

John Zakovšek.

Zabava društva cicerinskih Sosedov

Cicer, Ill. — Društvo Sosedje št. 449 SNPJ priredi v soboto 27. aprila v Moose Club Hall, 2227 S. 52nd Ave. plesno veselico, na katero vabimo vse, ki jim je za prijetno zabavo. Igral bo Pucljev trio. Vstopnina je 25c.

Nato je sledil govor v angleščini glavnega organizatorja Pattersona, ki je obširno govoril o veliki potrebi skupne organizacije vsega delavstva, če hočemo kedaj res doseči svoje delavške pravice, kar so vsi na vsoči burno odobravali.

Podpisani je nato sprožil idejo, da se naš klub udeleži prvomajskoga pohoda z drugimi delavskimi organizacijami. O-srednji odbor je večino sklenil, da se skupna organizacija udeleži tega pohoda. Torej dne 1. maja, ob 5. popoldne bo zbirališče na Ashland in Roosevelt cestah, nakar odkorakamo do Union parka, kjer bodo govorili. Pozival je članstvo, da naj se udeleži te parade in shoda.

Nato se je pričela debata, če je umestno tudi na 22. cesti organizirati klub brezposelnih. Glasovanje je izpadlo: vse na začetku igre in na začetku južne ulice in hodiču od proge južno do omenjene Stevilke.

Transportacija je torej zelo dobra. Mnogim našim prijateljem je ta dvorana že znana,

ker so se udeležili naših prejšnjih prireditiv v nji. — **F. P.**

VABILO NA

POMLAĐANSKO VESELICO

DRUSTVA

SOSEDJE

ST. 449 SNPJ.

V SOBOTO 27. APRILA

V MOOSE HALL

2227 SO. 52ND AVE.

CICERO, ILL.

Pucljev trio.

</div

NO. 1441.

Published Weekly at 3639 W. 26th St.

CHICAGO, ILL., April 24, 1935.

VOL. XXX.

HE WHO QUILTS IS MORALLY AND SPIRITUALLY DECEASED

So you are tired and discouraged and propose to lie down and quit.

Just when things are coming our way all over the United States and all over the world. Just when the newspapers and magazines are compelled to give us constant attention. Just when we are drawing the fire from the biggest batteries of the enemy has. Just when the people's minds have become fertile for our principles, and we have a grand opportunity to push past another mile post on the way to the cooperative commonwealth.

In the face of all this you promise to lie down.

Well—goodby!

There have always been those who lack the stern qualities and the grim persistence to keep on until the goal is reached. There have always been those who drop out and take it easy, and then profit by the sacrifices of their comrades after the victory is won. There have always been those who want to get something for nothing.

Your lament is babyish.

Some of your plans have not worked out as you expected. There were not as many votes as you thought there ought to be. You are unable to see visible results of your efforts. You have not been fully appreciated by your comrades.

Even so.

The changing of people's minds is a gradual, not a sudden process. Seldom does a comrade see the direct results of his own individual efforts for the cause.

But let him look back a few years—comparing the Socialist sentiment then with the Socialist sentiment now—and he will see the marvelous advance that has been made through the common efforts of all the comrades, including himself.

And let him not expect to be patted on the back every time he serves the cause. There are

others also in the service. And the consciousness of having aided the cause is sufficient reward.

Persistence—persistence—and yet again persistence—is the thing that wins.

Working for the great cause of Socialism is the chief thing that is worth living for at this stage of human progress. He who quits is dead. He is mentally, morally and spiritually deceased.

Let the faint-hearted and the weaklings lie down if they like.

But they whose courage and whose consecration to the cause make them worthy to be called men and women, will keep on organizing and educating, with enthusiasm, good will and determination in spite of all obstacles, until capitalism fades away and Socialism takes possession.

They have neither fears nor illusions. The path to the goal may not be a smooth and gentle incline. There may be mountains to climb, cliffs to scale, thickets to penetrate, and rivers to ford.

But that does not matter. They are in the struggle to win—and win they will. They know that "the flower that follows the sun does it even on cloudy days." They follow the sun. Let it rain. Let it pour. Let it storm. Or let the sun glow soothingly. In any case they will be the vanguard, just the same, enlightening the people, and bringing the great day of universal love and happiness nearer. They remember the lines of Gerald Massie:

"We are beaten back in many a fray.
But never strength we borrow;
And where the vanguard rest today
The rear shall camp tomorrow."

The Milwaukee Leader.

The Echo Of Their Vote

Again we are reminded that "Gene Debs used to say: "The hollow thud of a policeman's club upon the skull of a striking worker is the echo of that capitalist ballot he dropped on election day."

Perhaps Debs was speaking language which workers could not readily understand. However, we wouldn't be surprised to hear that the striking miners of Pennsylvania's Wyoming Valley know exactly what the glorious old Socialist meant.

According to the news reports: "Swinging clubs lustily upon all who got in the way, State troopers and coal company deputies this morning drove a crowd of pickets away from the Wanamie colliery of the Glen Alden Coal Company."

The newspapers also declare that the demonstration so rudely broken up was "peaceful."

Isn't it strange that it is always workers whose heads are clubbed when capitalism's police swing into action? Big property owners may slam the doors of opportunity in a million faces. They may starve, evict and degrade millions of workers. But the police never see anything in that to cause them to do any clubbing. We repeat, isn't that strange?

Well, no, it isn't strange. After all, the powers who control the State police and make the laws of the land are the bosom chums, class brothers and legal representatives of the big business interests. They were given the power to protect private wealth against public welfare by the very workers who are victimized by capitalism. No, it isn't strange that, having been given all legal power, the owners and their representatives should choose to use it against rebellious slaves. That's the history of class conflict.

The strange thing, which passes understanding, is that workers don't stop giving political power to representatives of the owning few. The strange thing is that they don't use the power which rests in their united hands to take over the means of life and conduct industry for their own welfare.

Workers should do more thinking about what Debs said. They might yet come to understand why "New Dealer" Earle's cops act in the same old way.—Reading Labor Advocate.

A Million Days, A Million Dollars

Pres. Eugene C. Grace of Bethlehem Steel Co. got almost \$3,000,000 in bonuses during the World War.

U. S. soldiers got a dollar a day. In 10,000 years the soldier would "earn" as much as Grace "earned" in the war.

Entitles him. Then return with the proxies and we will do some voting."

At twilight the 10 men met at the barn where the cow was kept and in their hands were 1,000 signed proxies to represent the absent shareholders, and the 10 were entitled in their own right, for each still had his original share.

"Now," said the one who did the talking, "we must reorganize. This company needs a president, a treasurer and eight vice presidents. That gives each of us a job. And since there are 10 of us and the cow gives 10 gallons, it is hereby moved and seconded that each of us receive a salary of one gallon of milk per day. All in favor say 'Aye'."

And the motion was carried without a dissenting vote!

And then they milked the cow! — Reprinted from Upholsterers' Journal.

THE STATE

BY COVINGTON HALL

The State is hunger organized—
The State is justice terrorized—
The State is force—the State is fraud—

A blood-born beast—a class's bawd—
A superstition, old and grey—
A monster rotting to decay—
But as it falls, this lie of lies,
"I am the People!" still it cries;

"I, the State! I, the spawn of War
and Hate!
I am the People! I, the State!"

L'ENVOI

"The Commonwealth, there danger lies!"

Forever thus the State's man cries.
But there alone is hope of peace;

There, there alone, will come release
From that Great Lie that darks Toil's fate,

The shamanism called the State.

VALE

Down with the lie, "In God we trust!"

Debts and Dynasties to dust!

YOUTH ACTION ON UNEMPLOYMENT

BY WINSTON DANCIS

National Secretary Y. P. S. L.

Hundreds of thousands of employed and unemployed young workers and students are expected to sign petitions to the International Labor Conference, which are being circulated by the Young People's Socialist League, for international action for jobs, and meanwhile for adequate relief. The cooperation of other youth organizations, as the Student League for Industrial Democracy, Young Poale-Zion and Young Circle League is expected in this drive.

The Socialist Youth International has initiated the petition campaign to the International Labor Conference. The International Federation of Trade Unions has endorsed the move and is urging its national centers to aid in the collecting of signatures.

The Christian Trade Union International has also initiated an independent action with similar contents. The support of the American Federation of Labor is being sought for the petition drive in the United States.

The Socialist Youth International has initiated the petition campaign to the International Labor Conference. The International Federation of Trade Unions has endorsed the move and is urging its national centers to aid in the collecting of signatures.

The Christian Trade Union International has also initiated an independent action with similar contents. The support of the American Federation of Labor is being sought for the petition drive in the United States.

The good of yesterday is laid aside for the better of today, which in turn

will give place to the still-better of tomorrow. For I, the machine, press ever forward.

Yesterday it required the services

of two girls to band and wrap in cellophane 5,000 cigars. Today I, the machine, band and wrap 40,000 cigars a day with a single operator.

I, the machine, dig coal. Since the great war, I have doubled the output per man in this industry. I, the machine, make the brick—400,000 per day in one plant alone. I, the machine, make shoes. In a single factory I produce 1,250 pairs a day; and if permitted to use my full equipment in each factory I could produce 900,000,000 shoes a year. I, the machine, grind flour—in a single mill, 30,000 barrels a day. I mix dough—I bake bread—15,000 loaves per hour, with almost no man power.

I, the machine, build automobiles—produce in a single factory 10,000 auto frames a day, with only 298 workers. I, the machine, roll sheet steel, with equipment operated by push buttons.

Yesterday 59 lamp globes were produced daily by certain machinery.

Today with a recent invention, I produce 530,000 lamp globes in a day.

But most startling of all, perhaps, is the recent erection of a factory in New Jersey for the production of rayon yarn where I, the machine, carry on the operation 24 hours a day without a single worker in the plant.

All this I do for industry, while for the farmer operating a large farm equipped with lighting plant, tractor, automobile, water pump, etc., I fur-

ther best comrades. Illinois must start making more rapid progress.

The convention will give it that necessary punch, if it is properly organized.

THE MACHINE AS A SERVANT AND CURSE

By Mildred Hicks

I am the machine. I am the child of science and invention. I have power—power to bless and power to curse.

Who can doubt my power to bless with material things, when all who study the development of the race know that within the last 100 years the original human output has increased 9 million times, thanks to machinery!

Who can doubt my ever-multiplying power to bless who know that if this 9 million times increase in human output more than 90 per cent has been made within the past 25 years? And this advance, as it rushes onward, sweeps the processes of each decade into "yesterday's 7,000 years."

The good of yesterday is laid aside for the better of today, which in turn

will give place to the still-better of tomorrow. For I, the machine, press ever forward.

Yesterday it required the services

of two girls to band and wrap in cellophane 5,000 cigars. Today I, the machine, band and wrap 40,000 cigars a day with a single operator.

I, the machine, dig coal. Since the great war, I have doubled the output per man in this industry. I, the machine, make the brick—400,000 per day in one plant alone. I, the machine, make shoes. In a single factory I produce 1,250 pairs a day; and if permitted to use my full equipment in each factory I could produce 900,000,000 shoes a year. I, the machine, grind flour—in a single mill, 30,000 barrels a day. I mix dough—I bake bread—15,000 loaves per hour, with almost no man power.

I, the machine, build automobiles—produce in a single factory 10,000 auto frames a day, with only 298 workers. I, the machine, roll sheet steel, with equipment operated by push buttons.

Yesterday 59 lamp globes were produced daily by certain machinery.

Today with a recent invention, I produce 530,000 lamp globes in a day.

But most startling of all, perhaps, is the recent erection of a factory in New Jersey for the production of rayon yarn where I, the machine, carry on the operation 24 hours a day without a single worker in the plant.

All this I do for industry, while for the farmer operating a large farm equipped with lighting plant, tractor, automobile, water pump, etc., I fur-

ther best comrades. Illinois must start making more rapid progress.

The convention will give it that necessary punch, if it is properly organized.

is fighting poverty in the midst of plenty.

Undernourished children, undernourished and unemployed adults; business, farms, homes foreclosed by the thousand; these on every hand. And underneath this open suffering is a low mutter of workmen cursing me, the machine, that with ever-new labor savings devices is ever decreasing the amount of human labor needed to provide the world with plenty.

For I, the machine, am the enemy of human dudgery yet I am a curse to the human race, unless I am used for the good of all. I can bless and I can curse. The human race must choose.

What shall the answer be?

Consult that master of invention, Thomas A. Edison. When asked what progress would be served by the numberless inventions offered to our civilization, Edison referred his questioners to the book of books—to a "thus saith the lord," in Micah 4:4—"They shall sit every man under his vine and his fig tree; and none shall make them afraid; for the mouth of the lord of hosts hath spoken it."

I, the machine, as the servant of the lord, have made possible the plenty which can assure to every man his vine and his fig tree—that can give to every man the security that would cast out fear—fear for his job, his home, his child, his own old age.

I, the machine, am the instrument that can be used to fulfill the prophecy of Micah—plenty and security for all.

Use me, the machine, as an instrument of plenty for the few, want for the many, and I am a curse!

Use me, the machine, as an instrument of plenty for all, and I bless not only this civilization, but all civilizations to come.

Choose ye, choose yet, O human beings!

I, the machine, have spoken!

—Plain Talk.

SEARCHLIGHT

By DONALD J. LOTRICH

May Day in Chicago will be celebrated by the Socialists in conjunction with the Unemployed Organization and a number of other local unions with a short parade followed by a massmeeting in Union Park. The parade will begin at 5:30 P. M. at the corner of Roosevelt Rd and Ashland Ave.

The procession will proceed north on Ashland Ave. to Union Park. There, the rest of the program shall take place. Some of our comrades think that we shouldn't have much difficulty getting out at least 100 Slovenes for the parade. That's a small enough of number. Our unemployed group is arranging to marshal out our forces. Remember—May Day, May 1st at 5:30 P. M. at Roosevelt and Ashland. (We'll have daylight saving time by then.)

A good meeting of the County Central Committee was held April 15 at 4452 N. Hermitage Ave., a spacious two flat building occupied by the Upper-North Side Branch. Much was said about the May Day activities; a general membership meeting was announced for Monday, April 29 at the Humboldt Park Community Church, 1717 N. Fairfield Ave. where the question of "A Farmer Labor Party Now" will be discussed; a charter was approved for the Berwyn Branch; about 35 new members were accepted; the State Convention was gone over; a report on the sales tax proposal was made and office instructed to print petitions and secure signatures to fight its enactment; the annual picnic was reported scheduled for Sunday, June 16 at Riverview Park; on finances the report was submitted showing accomplishments to date and urging delegates and drive captains to quicken their pace; a fine plan of action submitted by the organization committee was approved; and a vacancy in the executive committee was filled.

If you intend to go with us to La Salle, Ill. on May 5 be sure you sign up. During the past week five more have signed up with the writer to travel with us by bus. It's going to be a swell trip so don't miss it.

And whatever else you do, don't forget the May Herald. The job is done; it needs to be sold and it needs whatever financial help you can give it. You'll be as happy about the fine book as we are because it's a big job to be able to muster enough force, enough power to create this big book.

Make May Day ring out the echo of 50 years ago when it was first established.—Unity and Solidarity.

A PUBLIC TRUST

There can be no such things as true democracy in a nation dominated by private trusts.

The only alternative is a public trust.

Under Socialism the people as a whole would use the powers of government for the sole purpose of establishing political and industrial democracy. In that glad day of the near future the fruits of industry will go to the workers and producers, instead of to the private owners as in present capitalist countries. The wealth of the nations will thus be vested primarily in the citizenship as a whole. All this can be achieved by the ballot when people learn to exercise their right of franchise in their own interests.—W. L. Baldridge.